

[Hans Lund.]

bestemmelse har mulighed for at få henstand, således at hans skattemæssige og likviditetsmæssige vilkår ikke forringes. Tværtimod tror jeg nok, at mange beregninger vil vise, at skatteyderen vil opnå fordele, i hvert fald i den almindelige indkomstskat i de år, hvor han jo har de bedre afskrivningsmuligheder.

De stillede ændringsforslag om det skattefrie tillæg betyder en mildere beskatning af de mindre, særlige indkomster ved salg; i mange tilfælde bortfalder beskatningen helt. Men det skal altså indrømmes, at det betyder skærpelse for de store gevinsters vedkommende.

Ved engangsydelser, mindre goodwillbehold, jubilæumsgratualer, erstatning for opgivelse af stilling, visse gave- og legatydelser betyder bestemmelserne enten fritagelse eller en betydelig lempeligere beskatning end før. Jeg vil også gerne sige, at det da må glæde mange hustruer, der har gave- og legatydelser, at de nu selv får pålignet deres særlige indkomstskat i stedet for før, hvor det var hos manden, beskatningen foregik.

Jeg skal ikke komme ind på lovforslagets tekniske bestemmelser, men vil anbefale, at de stillede ændringsforslag bliver vedtaget her.

Juul-Madsen: Desværre kan jeg ikke deltage i hr. Hans Lunds taksigelser til finansministeren og regeringen vedrørende den ændring af lov om særlig indkomst, der nu søges gennemført med en enkelt stemmes flertal her i folketinget.

Jeg vil gerne indledningsvis understrege, at når et mindretal i denne sal — men vel at mærke et mindretal, der omfatter den samlede opposition, der som bekendt råder over 88 af folketingets 179 mandater, dvs. et flertal af folketingets syddanske mandater — i betænkningen vedrørende det lovforslag, vi nu behandler, henstiller, at de af finansministeren foreslåede ændringer af loven udskydes til videre behandling i næste folketings-samling, er det naturligvis ikke, fordi vi bestrider regeringens ret til, om det så kun er med en enkelt stemme, at føre sin politik igennem, men fordi alle tre partier er enige om, at det for regeringen var unødvendigt at tvinge en lovgivning igennem, som halvdelen af folketingets medlemmer er imod,

især når det drejer sig om noget, der ikke er af fiskal nødvendighed, men som først skal træde i kraft fra næste indkomstår, 1973. Dertil kommer i øvrigt, hvad der naturligvis for det konservative folkeparti er meget afgørende, at de bestemmelser, som søges tvunget igennem, på en lang række områder griber stærkt ind i erhvervslivets dispositioner og handlinger, så snart der er tale om salg, det være sig i forbindelse med almindelig afhændelse, i forbindelse med flytning af en virksomhed, eller når man af andre grunde ønsker at afhænde eller subsidiært bliver tvunget til at afhænde sine kapitalværdier.

Når de tre partier derfor ønsker en udsættelse, så denne sag kan behandles forsvarligt, har det bl. a. sin grund heri. Jeg kan måske lige understrege, at en 7-8 store erhvervsorganisationer sammen med Erhvervenes Fællesudvalg om Skattespørgsmål har henvendt sig til folketinget og anført principielle og erhvervsmæssige synspunkter i forbindelse med denne lovgivning, idet de har henstillet til folketinget, at man, inden man nu på ny rørte ved denne lov og gjorde det på en sådan måde, at der var tale om vitale ændringer, nedsatte et udvalg bestående af repræsentanter for erhvervslivet og politikerne til at behandle denne sag.

Når man ikke fra regeringens side kunne imødekomme dette synspunkt, som mit parti gerne havde støttet, måtte vi da i det mindste have kunnet forlange en forsvarlig udvalgsbehandling i folketingets skatteudvalg. Jeg mener ikke, at den udvalgsbehandling, der har fundet sted, har været forsvarlig. Jeg mener heller ikke, at den har været regeringen og folketinget værdig. Jeg må minde om det urimelige i, både over for folketingsmedlemmer og embedsmænd, at man i løbet af en stor uge, strækkende sig fra onsdag-torsdag før pinse til dagene torsdag til fredag formiddag efter pinse, skal gennemgå mere end 100 bilag — og jeg taler om svarbilag, for tager vi samtlige bilag, bliver det langt mere — til et lovforslag af denne karakter, samtidig med at vi skal behandle det lovforslag om arveafgifter, som senere i dag kommer til behandling her i salen. Når vi i løbet af ganske få dage på seriøs måde skal gennemgå to så vigtige lovforslag med over 100 bilag, samtidig med at vi gør andre lovforslag færdige, og når vi på